

76,2 mm armata dywizyjna obr./wz. 1939 USW

Historia konstrukcja

Dywizyjna armata polowa opracowana w 1937 roku w radzieckim biurze projektowym Wasilija Gawryłowicza Grabina z Fabryki Nr 92 im. J. Stalina z Gorkiego. Miała ona zastąpić w produkcji 76,2 mm armatę dywizyjną F-22. Testowana na poligonie artyleryjskim wiosną 1939 roku i od razu skierowana do produkcji seryjnej. W 1939 roku wykonano 140 egzemplarzy, a rok później 1010 dalszych. Produkcję zawieszono na początku 1941 roku na korzyść zwiększenia dostaw armat 107 mm obr./wz. 1940 (M-60), ale po przystąpieniu Związku Radzieckiego do wojny produkcję wznowiono wykonując do końca roku 2618 egzemplarzy, a w 1942 roku kolejne 6046 sztuk (w tym 5340 dział z Fabryki Nr 221 «Баррикады» (Barykady) ze Stalingradu). Potem produkcję zakończono na korzyść nowej 76,2 mm armaty dywizyjnej ZIS-3 wykorzystującej tą samą lufę i podwozie 57 mm armaty przeciwpancernej ZIS-2.

Latem 1939 roku odbyły się próby porównawcze armat Ł-12 i USW. W ich rezultacie do uzbrojenia przyjęto armatę USW pod oznaczeniem 76 mm armata dywizyjna wz. 1939. W tym samym roku zakończono produkcję armat F-22 i rozpoczęto produkcję seryjną USW. Na początku 1941 produkcję dział USW przerwano, ponieważ

na podstawie fałszywych raportów wywiadu uznano, że działa o kalibrze poniżej 100 mm nie będą w stanie zwalczać nowych typów czołgów niemieckich.

Opis konstrukcji

Skansen Rzeki Pilica – Tomaszów Mazowiecki

Wykorzystywała bardzo małą część konstrukcji łoża górnego 76,2 mm armaty dywizyjnej F-22 oraz łoża dolnego 122 mm haubicy połowej M-30 – nowa odlewana ażurowa górna podstawa zmniejszająca masę działa, w podwoziu typowe opony samochodowe od ciężarówki ZIS-5, resory płaskie zastąpione sprężynami śrubowymi. Dwuogonowe łożo dolne rozstawne z ogonami zapatrzonymi na końcach w lemieszce oraz zaczep holowniczy. Holowanie po drogach twardych z prędkością do 35 km/h. Zamek klinowy o ruchu pionowym. Hydrauliczny opornik umieszczony pod lufą, a hydropneumatyczny powrotnik umieszczony nad lufą. Celownik ZIS-13 znajdował się po lewej stronie lufy, natomiast układ naprowadzania po obu stronach lufy (mechanizm kierunkowy po lewej, a podniesieniowy po prawej). Dwa odciążacze sprężynowe w cylindrycznych osłonach umieszczone poziomo w stosunku do dolnego łoża, przed tarczą ochronną. Obsługa działa liczyła 6 osób.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Kaliber: 76,2 mm
- Amunicja: 76,2 x 385R mm
- Masa: na stanowisku 1485 kg, w transporcie 2030 kg (z przodkiem)

- Masa lufy: z zamkiem 412-429 kg
- Masa zamka: 41-46 kg
- Długość całkowita: 5950 mm (z przodkiem 8315 mm)
- Szerokość całkowita: 1935 mm
- Wysokość całkowita: 1700 mm
- Długość lufy: z zamkiem 3200 mm, w tym część gwintowana 2587 mm
- Odrzut lufy: do 1220 mm
- Kąt ostrzału w azymucie: $56^{\circ}30'$
- Kąt ostrzału w elewacji: od -5° do $+45^{\circ}$ stopni
- Szybkostrzelność: do 15 strz./min.

Bibliografia

1. Skansen Rzeki Pilica
2. <http://www.dws-xip.pl/encyklopedia/76mm-wz1939/>
3. [https://pl.wikipedia.org/wiki/76_mm_armata_dywizyjna_wz._1939_\(USW\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/76_mm_armata_dywizyjna_wz._1939_(USW))